

[Charlotte Antonsen]

Den første konsekvens af EFTA-udvidelsen er som sagt for Venstre, at vi faktisk burde afskaffe fodnoterne. Den anden konsekvens er for os at se, at Danmark skal bidrage kraftigt til at få Østeuropa med i Unionen; Ungarn og Polen har allerede søgt om medlemskab.

Når vi diskuterer Østeuropa, er jeg klar over, at der er nogle, som er lidt bekymrede ved udsigten til, at det skal med i en fart, for det er jo rigtigt, at det økonomisk set ikke står så godt til i de østeuropæiske lande.

I den forbindelse vil jeg så henvise til den udvidelsesmodel, vi brugte med Sydeuropa, for i EU har vi jo benyttet to udvidelsesmodeller, dels EFTA-modellen, som hedder »meget hurtig indlemmelse og næsten ingen overgangsregler«, dels den model, EF brugte for nogle år siden i forhold til de sydeuropæiske lande, som gik ud på, at de kom ind meget hurtigt, efter at de havde indført demokrati, og derefter var der meget lange overgangsregler.

Jeg mener faktisk, at vi sagtens kan lave den sydeuropæiske model for de østeuropæiske lande. De skal først og fremmest – og det kan de faktisk komme i morgen – med i det politiske samarbejde, og så skal de naturligvis have lange overgangsregler på det økonomiske område. Det er den politik, vi mener man mere ihærdigt burde føre fra dansk side.

I Venstre er vi lidt bekymrede over diskussionen om Østeuropa, for det er, som om man fra regeringens side forsøger at lave nye tabuer. Man nægter at diskutere de institutionelle ændringer, der selvfølgelig er en naturlig konsekvens af, at EU udvides fra 16 til mellem 20 og 25 nye lande. Det har hr. Ove Fich, markedsordfører for Socialdemokratiet, også sagt for et par uger siden i Politiken.

Det er selvfølgelig tydeligt for enhver, at institutionerne skal ændres, hvis EU skal udvides med et stort antal nye lande, og vi er bekymret for, at man nu igen har valgt at tabubelægge den diskussion. Det havde også i forhold til befolkningen været bedre, hvis vi ikke havde været så angst for at tage en åben drøftelse.

1990'erne er som sagt dynamikkens årti, og derfor mener vi i Venstre, at der er behov for utålmodige politikere og for politisk villighed og styrke for at sikre hele Europas samarbejde og sikkerhed. I Venstre har vi faktisk den opfattelse, at man kan sammenligne den danske

EU-politik med den danske ligestillingspolitik. Det er udtrykt af sangeren Steffen Brandt fra TV-2:

»Ikke mere vrøvl og ikke mere overfladisk snak, ikke mere tid at spilde.«

Det er faktisk sagen i en nøddeskal.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har lyst til at sige til fru Charlotte Antonsen, at det ikke er sådan, at politisk debat om uenigheder i holdningerne kan kaldes spildtid. Det er faktisk en ret arrogant måde at se på det, for det er vel i folkestyrets ånd, at man prøver at tale sig til rette med hinanden eller i hvert fald ved nogle afstemninger får konstateret, hvor uenighederne ligger.

Jeg forstod det, fru Charlotte Antonsen sagde, sådan, at i stedet for denne dagsorden, vi nu har fået skabt enighed om i hele Folketinget, fordi den fastslår virkeligheden og på nogle områder peger fremad, skulle man hellere have haft en dagsorden, hvor de fire undtagelser var borte. Hvis fru Charlotte Antonsen, som nikker til mit spørgsmål, mener det, hvorfor i alverden stemmer man så for dagsordenen? Hvorfor erkender man så ikke, at man er uenig? Sagen er, at Venstre er ude at støvsuge hele markedet for borgerlige stemmer – og alt tyder jo i øjeblikket på, at det lykkes meget godt – så holder man sine store taler herinde, men er alligevel med til at lave de dagsordener, der nu kan skabes flertal for. Det er dygtigt arbejde, må man jo sige, men jeg synes ikke, det er helt fair. Jeg synes, det ville være mere fair at stå op og sige: Vi vil ikke være med til det, som vel kan komme ind under bemærkningen, at der er ingen tid at spilde. Det må da være spildtid, når fru Charlotte Antonsen ellers kan bruge sådan nogle ord om hele denne debat, som jo handler om den europæiske udvikling efter de nye landes optagelse. Jeg vil godt høre, om jeg forstod det rigtigt. Mente fru Charlotte Antonsen faktisk, at vi i dag i Folketinget skulle have haft en dagsorden, hvor de fire undtagelser var væk?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Fru Charlotte Antonsen stikker altså, ligesom Venstre i øvrigt gør det, hovedet i busken.